

finde lige saa mange Tusender til Husdyravlens Fremme, som man finder enkelte Kroner til Menneskebørnenes Opdragelse. Tager man Kultusministeriets og Landbrugsministeriets Budgetter, venter man jo der at finde Bevillinger det ene Sted til Husdyropdræt, det andet Sted til Menneskeopdragelse. Man finder paa Kultusministeriets Budget en lille Post til Vajsenhuset i Kjøbenhavn, til Bøgildgaard, til forskellige Opdragelsesanstalter, til Landbrugskolonier, til Plejehjemsforeningerne, tilsammen en Sum af 41,760 Kr. — 41,000 Kr.! Under Landbrugsministeriet er der derimod ikke tale om Smaaabeløb paa nogle Tusinde Kr., men store Beløb paa Hundreder og Tusinder af Kroner. Der finder man til Husdyravlens Fremme i Henhold til forskellige Love af 1887 og 1893 390,000 Kr., til Avlscentre for Heste, Kvæg, Faar og Svin 100,000 Kr., man finder til Stambøger for Heste og Kvæg 11,000 Kr. til Undersøgelse af Hoppers og Hingstes samt Køers og Tyres Afkom 8,250 Kr., i alt paa indeværende Aars Finanslov 641,850 Kr. Altsaa 41,000 Kr. paa Kultusministeriets Budget til Menneskebørns Opdragelse, 641,000 Kr. paa Landbrugsministeriets Budget til Husdyrs Opdræt, paa det ene Sted store Bevillinger, paa det andet næsten ingen Ting, paa den ene Side ny Love og Loves Revision, paa den anden Side saa godt som intet. Jeg læste forleden Dag i et landøkonomisk Tidsskrift, at den danske Hest's Størrelse i dette Aarhundrede er tiltaget med et Par Tommer, derimod hører man omkring ved Udskrivningerne, at Maalene paa Menneskenes Størrelse, Rekrutternes Størrelse gaa nedad. Medens der altsaa er Fremgang indenfor Husdyrsopdræt, er der Tegn til en Degeneration af Menneskene under de nuværende Samfundsforhold. Det er virkelig i højeste Grad paa Tide, at der gøres noget.

Det Parti, jeg tilhører, har atter og atter fremdraget denne Sag. Sidst var det, som den ærede Ordfører meget rigtig bemærkede, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der gjorde det under Finanslovens 1ste Behandling. Han fik det Svar af Kultusministeren, som den ærede Ordfører strejfede, men som jeg kunde have Lyst til at dvæle lidt ved. Slutningen af den højtærede Kultusministers Udtalelser lyder saaledes: „Jeg kan imidlertid sige det ærede Medlem, at det er en Sag, for hvilken jeg har saa stor personlig Interesse, at jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at den ikke kommer til at sove hen, men at vi faa

gjort noget ved den. Men jeg vil forberede Tingets ærede Medlemmer paa, at det er en overmaade vanskelig og besværlig Sag, som vil medføre store Udgifter“. Der ere vi maaske ved Sagens Kernepunkt: Skal der gøres noget alvorligt for at fremme denne Sag, vil det medføre store Udgifter. Jeg mener nu, at kunne vi ofre alt det, der ofres til militære Formaal, alt det, der fordres til Husdyravlen, alt det, der kræves og bevilges til Kirker, kunne vi vel ogsaa ofre en hel Del mere, end vi nu gøre, for at sørge for, at den Slægt, der kommer efter os, bliver sund og velopdragen. Jeg forstaar ikke, at man ikke fra Regeringens Side hidtil har gjort noget. Dens egen Kommission har udarbejdet en Statistik, hvoraf det fremgaar, at Børnekriminaliteten stadig vokser og vokser stærkere. Fra Femaaret 1866—70 indtil Femaaret 1886—90 voksede den almindelige Kriminalitet, den forbyrdske Tendens, der giver sig Udtryk i Straffedomme for den samlede Befolkning med 11 pCt., men for unge Mennesker fra 15 til 20 Aar vokser den med 41 pCt. og for Børn i 10—15 Aars Alderen med 72 pCt.! Det er Kendsgerninger, nøgne Kendsgerninger, fremsatte i Tal for 5 Aar siden af en Regeringskommission, og dog gør Regeringen intet.

Det foreliggende Forslag er, som ogsaa den ærede Ordfører stærkt pointerede, væsentlig negativt. Det er dog maaske ikke det rigtige Udtryk, thi jeg mener, at Indførelse af Straffrihed for Børn er en positiv Handling af meget stor Betydning, som jeg og mit Parti fuldt kunne slutte os til. Det er alligevel kun den ene Side af Sagen, der er fremdragen; hvad, som sagt, den meget ærede Ordfører pointerede: Det er Afskaffelse af en Række umenneskelige, fuldstændig forældede Straffelovsparagraffer, det er Indførelse af Straffrihed for Børn. Jeg underkender ikke Betydningen af denne Side af Sagen, men den anden Side af Sagen, den positive, den helt ny i Ordets fyldigste Forstand, er Opdragelsen. Det er ikke nok at undlade at straffe Børn, man maa ogsaa opdrage dem. Jeg vil bede det ærede Ting og ogsaa Regeringen — skønt det nytter vel ikke at bede Regeringen i den Henseende om noget efter de sørgelige Erfaringer, vi have gjort — om ikke at glemme denne positive Side af Sagen. Jeg skal minde om, at dette Ting enstemmig den 24de November 1898 vedtog en Dagsorden, der opfordrede Regeringen til at fremsætte Lovforslag om Straffrihed for Børn, om betingede Straffedommes Indførelse for